De Ramp van 1 februari 1953 in Haamstede

Ton Hanse

De ramp van 1 februari 1953 maakte diepe indruk op de familie Hanse-Boot. Vrijwel de hele familie woonde destijds in Haamstede en omgeving. Ton Hanse was net vijf jaar oud toen het gezin de boerderij aan de Brabersweg moest verlaten vanwege het snel stijgende water. Meer dan zeventig jaar later vertelt hij hoe hij en zijn familie de ramp en de jaren daarna hebben beleefd. Bij het samenstellen van dit verhaal kreeg Ton informatie en herinneringen aangereikt van zijn achterneven Arie van de Zande uit Westenschouwen, Piet Bij de Vaate uit Zierikzee en Henk Dalebout uit Haamstede. Via hun grootmoeders Janna, Pieternella en Aaltje Dalebout en hun opa Hendrik Dalebout zijn zij familie van elkaar.

De rampnacht

Ik was op 19 januari 1953 net vijf jaar geworden toen mijn ouders in de nacht van 1 februari werden gewekt door onze buren, de familie Oole. Ons gezin woonde op een Zeeuwse boerderij aan de Brabersweg 5 in Haamstede. Tegenwoordig, in 2026, is dit de Steursweg 2 in Haamstede, genaamd *Oud Brabers*.

Aaltje Willemina Hanse-Dalebout (grootmoeder van de auteur), Pieternella Bij de Vaate-Dalebout en Janna Willemina van de Zande-Dalebout; drie zussen op 14 augustus 1948

Rond half vijf 's ochtends klopten de buren op de ramen en de deur om ons te waarschuwen dat de dijk was doorgebroken. Hun zoon Kees, die samen met zijn vader op de boerderij werkte, was op dat moment bij familie in Tholen. Het water stond bij de buren al in de slaapkamer, zo vertellen mijn twee broers Ab (1943) en Joop Hanse (1937).

Ik lag zelf nog te slapen en werd pas rond zeven uur gewekt. Toen ik de luiken opendeed, zag ik door de ramen dat de boomgaard volledig onder water stond. Het was buiten nog een beetje donker. Rond negen uur kwamen de eerste helpers uit Haamstede. Onder hen was mijn oom Adriaan Hanse van de boerderij aan de Driehoek. Hij kwam lopend, maar verschillende anderen moesten onderweg terugkeren vanwege de sterke stroming.

Op zondagmiddag 1 februari moesten we de boerderij verlaten. Er was haast geboden, want rond vier à vijf uur werd opnieuw hoogwater verwacht. Op de boerderij stonden 33 runderen. Die werden in twee groepen naar een veilige plek gebracht. De eerste groep werd door mijn oom Adriaan naar Hogezoom